

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

JAINA DHARMA PRAKASHA.

પુસ્તક ૮ મું. માહુ મુદ્ર ૧૫ સંવત ૧૯૪૯ અંક. ૧૧ ભા.

શાર્દૂલવિક્રોદિત.

કૃત્વાર્હત્પદપૂજનં યતિજનં નત્વા વિદિત્વાગમં ।
 દિત્વા સંગમધર્મકર્મઠધિયાં પાત્રેષુ દત્વા ધનં ॥
 ગત્વા પદ્ધતિમુત્તમક્રમજુષાં જિજ્ઞાંતરાચિવ્રજં ।
 સ્મૃત્વા પંચનમસ્ક્રિયાં કુરુ કરક્રોડસ્થપિષ્ટંમુખં ॥૧॥

પ્રગટકર્તા.

શ્રી જૈનધર્મપ્રસારક સમા.

ભાવનગર.

અમદાવાદમાં—“અંગેલો વર્નાક્યુલર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં”

નથુભાઈ રતનચંદ મારફતીયાએ છાપી પ્રસિદ્ધ કર્યું

શક ૧૮૧૪.

સન ૧૮૯૩

મૂલ્ય વર્ગ ૧ નો ૩૧) અગાઉથી પોસ્ટેજ ૩૦-૩-૦ જુદા.

પુસ્તક અંક એકનો ૩૦-૨-૦

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧ આજ્ઞાપ્રમાણ. (પદ)	૧૬૧
૨ સખોધસત્તરી.	૧૬૨
૩ માયા (શ્રી મહીનાથજી ચરિત્ર)	૧૬૭
૪ નેમિદ્વૃત (સમશ્લોકી ભાષાંતર શુક્ત)	૧૬૮
૫ બંધુસ્નેહ (સિંહુ અને વસંતનો સંબંધ)	૧૭૨

ચોપાનીયું રખડવું મુકી આશાતના કરવી નહીં.

ગ્રાહકને ભેટ.

શ્રી રાત્રંજય મહિમા ગર્ભિત

શુકરાજ ચરિત્ર.

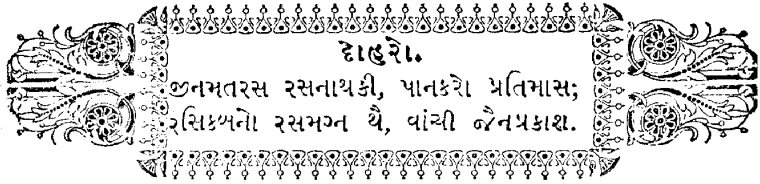
ચરિતાવળીની વાનકી તરીકે આ અત્યંત રસીક અને બોધદાયક ચરિત્ર આ વર્ષને માટે ગ્રાહક વર્ગને ભેટ તરીકે આપવાનું નિર્માણ કરેલું છે અને તેટલા માટે જુદું છપાવટું શરૂ કર્યું છે. થોડા વખતમાં તૈયાર થઈ જશે માટે લવાજમ ન મોકલાવ્યું હોય તેમણે ટપાલ ખર્ચના અરધાઆના સહીત રૂ. ૩-૩-૬ તરત મોકલાવવું અને લવાજમ મોકલ્યા છતાં ભેટને માટે ટપાલ ખર્ચ ન મોકલ્યું હોય તેમણે અરધાઆના મોકલી છુક મંગાવી લેવી. ચરિતાવળીમાં આવી આવી રસીક ૧૫ કથાઓનો સંગ્રહ છે.

સંઝાયમાળા.

ભોમશી માણિકના છોપાની, શુદ્ધ, શાસ્ત્રી યાદપથી, ઉચ્ચ કાગળ છોપી, પાકા પુઠા બંધાવેલી છે. આઠપૈજ ૫૦ ફારમ ઉપરાંત છે. સંઝાયો પર ૧ રસીક રસીક દાખલ કરેલી છે. વૈરાગ્ય રસના અનુભવીજનોને માટે ખાસ ખરીદ કરવા યોગ્ય છે.

શ્રી જૈનધર્મપ્રકાશ.

JAINA DHARMA PRAKASHA.

પુસ્તક ૮ મું. શક ૧૮૧૪ માહા શુદ્ધિ ૧૫ સંવત ૧૯૪૯ અંક ૧૧ મો.

આજ્ઞાપ્રમાણ.

(સ્વગ્ધરા.)

વીશ્વેશ વીર સ્વામિ ચરણકળ નમું ઉર ઉત્સાહ ધારી,
તારી આજ્ઞા પ્રમાણે મતિ અનુસરતી રાખજે મોક્ષ ગામી;
તારી આજ્ઞાથી ને મુગટ શીર ધરે સર્વ સિદ્ધિ વધારે,
તારી આજ્ઞા અમેને અતુલ સુખ કરે તેજ સંસાર તારે. ૧
આને આ પંચમારે વિષમ સમયમાં એક આધાર તારે,
જાકી કલ્પીત ભાષે ઉદર ભરણુ તે માર્ગ જુઠો નહારો;
તારી સુશાંત મુદ્રા સકળ ભય હરે એજ મુખો ઉઘાપે,
તારી આજ્ઞા અમેને અતુલ સુખ કરે તેજ સંસાર તારે. ૨
ને શ્રી તીર્થકરોના અતુલ અતિશયે નીકળી કંઠ દ્વારા,
સારી કલ્યાણકારી વદન વીવરની પુષ્કરાવર્તધારા;
શેભે સ્વાદાદરપે મધુર મૃદુ અતિ ભવ્યને તારનારી,
એવી શ્રીવાણી દેવી પરમહિત કરે વિશ્વ આનંદકારી. ૩
દીપે કાંતી રૂપાળી વિધ વિધ વરણે દીવ્ય દેવાંશી ખાસી,
લીલા અદ્ભુત ભાસે જંગમ જનની તે ઉર આપે ઉગ્ગરસી;

૧૬૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

છે તે ભારી પ્રતાપી હૃદયકળ વસી કુંભતિ કાપનારી,
 એવી શ્રીવાણી દેવી પરમહિત કરે વિશ્વ આનંદકારી. ૪
 એ આધારે રચેલાં સુવિહિત ગુરુએ હિંતકારી અમારાં,
 એવા આધારરૂપી અધુનીક સમયે પુણ્ય શાસ્ત્રો તમારાં,
 એને ઉત્સુક ભાષે બહુલ ભવ કરે દુષ્ટ કર્મો વધારે,
 તારી આજ્ઞા અમેને અતુલ સુખ કરે તેજ સંસાર તારે. ૫

ઝ. ડી.

સંવોધસત્તરી.

(અનુસંધાન પાને ૧૫૯ મે થી.)

ચાર કપાયમાં પ્રથમ કપાય ક્રોધ છે અને તેનો ત્યાગ કરનારે ક્ષાંતિ-ક્ષમા ધારણ કરવાની જરૂર છે ક્ષમામાં અનેક ગુણ રહેલા છે તે દર્શાવવા માટે અંચકાર કહે છે.

સ્વંતી સુહાણ મૂલં, મૂલં ધમ્મસ્સ ઉત્તમા સ્વંતી ।

હરહ મહાવિજ્ઞા ઇવ, સ્વંતી દુરિયાઈં સન્વાઈં॥૭૦॥

અર્થ—ક્ષાંતિ-ક્ષમા સુખનું મૂળ છે. ધર્મનું મૂળ પણ ઉત્તમ ક્ષમા છે. મહા વિદ્યાની જેમ ક્ષમા દુરિત સર્વને હરે છે. ૭૦.

ભાવાર્થ—છતી શક્તિએ પારકા દુર્વચનને સહન કરવા તેનું નામ ક્ષમા છે. એ ક્ષમા સુખ માત્રના કારણ ભુત છે અને ક્રોધના પ્રતિપક્ષી રૂપ એ ક્ષમા ધર્મનું મૂળ છે. સુતી મહારાજના દશ પ્રકારના યતિ ધર્મમાં પણ પ્રથમ ક્ષમા ધર્મ છે. વળી મહાલક્ષ્મી આદી આરાધનના મંત્રરૂપ મહા વિદ્યા જેમ સર્વ પ્રકારના દુરિત કહેતાં કહીને હરે છે તેમ ક્ષાંતિ ધારણ કર્યા છતાં દુર્જનો પોતાની ધારણામાં નિષ્ફળ થાય છે. એટલે એ ક્ષમા દુરિતકેંદ્ર દુર્જનોને હરે છે. સ્ફેડન કરે છે. કથું છે કે.

ક્ષમા ધનં ગૃહીતસ્ય, દુર્જનઃ કિં કરિષ્યતિ ।

અતૃણે પતિતો વહ્નિ, સ્વયમેવોપશામ્યતિ ॥૧॥

“ ક્ષમારૂપ દ્રવ્યના ગ્રહણ કરનારાને દુર્જનો શું કરી શકે છે ? અ-

સંબોધસત્તરી.

૧૬૩

થાત્ કાંઈ કરી શકતા નથી. જેમ વૃણ રહિત ભૂમીને વિષે પડેલો અગ્નિ સ્વયમેવજ શાંત થઈ જાયછે. ”

ક્ષમા ગુણ પ્રાણીને કેવળ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ પણ કરાવી શકે છે. બી-લકુલ તપને નહીં કરી શકનારા કૂરગડુ નામે મુની માત્ર ક્ષમા યકીજ કે-વળ જ્ઞાન પામ્યા છે માટે સર્વથા પ્રકારે આત્મહિતધ્યિક્ષક જનોએ ક્ષમા ધારણ કરવી.

ઉપરની ૭૦ મી ગાથામાં ક્ષમા ધારણ કરવા ઉપર **કૂરગડુમુનિ**નું દૃષ્ટાંત સૂચવ્યું છે તેનો સંક્ષિપ્ત વૃત્તાંત આ પ્રમાણે છે—

તુરમણીપૂરીને વિષે શ્રી કુંભ રાજા રાજ્ય કરે છે. તેને લલીતાંગ નામે પુત્ર છે. તેણે એકદા ગુરૂ મહારાજનો ઉપદેશ સાંભળીને વૈરાગ્ય પા-મવાથી દીક્ષા ગ્રહણ કરી. ત્રીકરણ શુદ્ધે ચારિત્ર પાળે છે પરંતુ પૂર્વના વે-દની કર્મના ઉદયથી તેને ક્ષણે ક્ષણે ક્ષુધા લાગતી હતી. બહુ તુચ્છ (કૂર) ભોજન જમતા હતા તે ઉપરથી તેનું **કૂરગડુમુનિ** એવું નામ લોકોએ પાડ્યું. વિહાર કરતાં કરતાં અનુક્રમે એક ગ્રામે ચતુર્માસ રહ્યા છે ત્યાં તે-મની સાથેજ બીજા ચાર મહા તપસ્વી મુનીઓ પણ ચતુર્માસ રહેલા છે. અનુક્રમે પર્વપણ પર્વ આવ્યા સંવચ્છરીને દિવસે પણ કૂરગડુમુનીથી ક્ષુધા સહન થઈ શકી નહીં એટલે શુદ્ધમાન આહાર પાણી લાવીને વાપરવા બે-ઠા. તે વખત તેમની સાથેના તપસ્વી મુનીઓએ તેની બહુજ નિશ્ચંચના કરી અને કહ્યું કે “ હે પાપી ! આજ વાર્ષિક પર્વને દિવસે પણ તું આહાર કરવા બેઠો છે માટે તને ધિક્કાર છે. ” આવા અત્યંત કટુ વચનો તેણે બહુજ સમતા પૂર્વક સહન કર્યા અને ક્ષમા મંદિરમાં રહ્યા સતા (એક વચન પણ પ્રત્યુત્તરમાં ન બોલતા પોતાના આત્માની નિંદા કરવા લાગ્યા કે અરે પાપી આત્મા તું આજનો દિવસ પણ ભૂખ સહન કરી શક્યો ન-હો ! ” એ પ્રમાણે આત્માને ધિક્કારતા તે મહામુનીને ભોજન કરતા કરતાં-જ કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું. દેવતાઓએ આવીને કેવળજ્ઞાનનો મ્હોચ્છવ ક-યો તે જોઈને ચાર મુનીઓ જેણે કૂરગડુ મુનીની બહુજ નિંદા કરી હતી તેઓ કૂરગડુ મુનીનો આવો મહીમા જોઈને તેમને નમસ્કાર કરી મિથ્યા દુઃકૃત દેવા લાગ્યા તેમને પણ ખમાવતા ખમાવતા કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું આ પ્રમાણે ક્રોધનો જય કરવાથી અને ક્ષમાને ધારણ કરવાથી મોક્ષ સુ-ખની પ્રાપ્તિ થાય છે. ઉત્તમ મુનીમહારાજનું તો એજ કર્તવ્ય છે.

૧૬૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ઉપર બતાવેલા પોતાના કર્તવ્યથી વિમુખ થઈને જે સાધુ પોતાને સાન્ય ક્રીયામાં પ્રવર્તે છે તેને શાસ્ત્રકારે પાપ શ્રમણ કહ્યા છે. તે ઉપર અંથકર્તા કહે છે—

સયં મેહં પરિચ્છજ્જ, પરમેહં ચ વાવડે ।

નિમિત્તેણ ચ વવહરહ, પાવસમણત્તિ વુચ્છહ ॥ ૭૧ ॥

અર્થ—પોતાનું ઘર તણ દધને પરગણને જે જોયા કરે છે, મમત્વ ધારણ કરે છે અને નિમિત્તવડે જે વ્યાપાર કરે છે તેને પાપ શ્રમણ કહીએ ૭૧.
ભાવાર્થ—જે મુની પ્રથમ પોતાનું સંસારી ગૃહ છોડી દેય અને ચારિત્ર અહણ કર્યા પછી ઉપાશ્રયાદિકને વિષે મમત્વ ધારણ કરે, પોતાપણું ધરાવે, ધણીપણીથી એક સ્થાનકે વાસો કરીને રહે, સારી નહારી જગ્યા જોયા કરે, સારી જગ્યાએ રહેવાની પ્રીતી ધરાવે, ઉપાશ્રયની મરામત કરાવે, આ પ્રમાણે કરનારને તેમજ જ્યોતીષ નિમિત્ત શુભાશુભ વિગેરે કહે અને તે વ્યાપારમાં પ્રવર્તે તેને શાસ્ત્રકારે શ્રીમન્ત્રીર પરમાત્માએ શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સુત્રના ૧૭ મા અધ્યયનમાં પાપશ્રમણ કહ્યા છે. કારણ કે જ્યારે ઉપાશ્રયાદિકને વિષે મમત્વ યુદ્ધિ કરે છે ત્યારે તેણે પોતાનું સંસારાવસ્થાનું ઘર શા માટે છોડ્યું? મુનીમહારાજનો ધર્મતો એજ છે કે અહસ્થ પાસે યાચના કરીને શુદ્ધમાન વસ્તીમાં નિઃસંગપણે રહે અને જાય ત્યારે પાછા અહસ્થને ભળાવી દેય. વસ્તી રહેવાની જગ્યા સારી મળી હોય તો તે ઉપર પ્રીતી ન ધરાવે અને નહારી મળી હોય તો તે ઉપર અપ્રીતી ન ધરાવે. વળી જ્યોતીષ-નિમિત્ત પોતે શાસ્ત્રાધારે બળજબરી હોય તે પણ કદી કોઈને કહે નહીં. માત્ર દીક્ષા પ્રતિષ્ઠાદિક શુભ ધર્મ કાર્યને માટે પોતાની વિધાનો ઉપયોગ કરે. જેઓ તેથી વિપરીત કરે તેને પાપ સાધુ-પાપશ્રમ મુની કહ્યા છે. વળી કહ્યું છે કે—

દુદ્ધ દહીં વિગઈઓ, આહારેઈ અભિચ્છણં ।

ન કરેઈ તવોકમ્મો, પાવસમણત્તિ વુચ્છહ ॥ ૭૨ ॥

અર્થ—દુધ, દહીં અને મૃતાદિક વિગય વારંવાર વાપરે અને તપ કર્મ ન કરે તેને પાપ શ્રમણ કહીએ. ૭૨.

ભાવાર્થ—મુની મહારાજ નિરંતર માત્ર શરીરનો આધાર, ચારિત્રનું આરાધન, વૈયાવચ્ચ, વિદ્યાબ્યાસ, વિદ્યાર શક્તિ વિગેરે કારણો માટેજ આ-

સંયોધસત્તરી.

૧૬૫

હાર વાપરે છે તે પણ નિરસ આહાર વાપરે છે. દુધ દહીં અને ધૃતાદિક વિગય ક્વચીતજ વાપરે છે. એ વિગય વાપરવાની છુટ તપસ્યા કરનારા મુની મહારાજને છે એટલા માટે શાસ્ત્રકાર કહે છે કે જો એ વિગયો નિરંતર વારંવાર વાપરે અને તપકર્મ-તપસ્યા ન કરે તો તેને પાપ સાધુ કહેવા અર્થાત્ જો તપસ્યા કરવી હોય તોજ એ વિગયો વારંવાર ઉપયોગમાં લેવી. ૭૨

હવે સંસારને વિષે પરિભ્રમણ કરાવનારા મુખ્ય પાંચ પ્રમાદને ઓળખાવવા માટે શાસ્ત્રકાર કહે છે—

મજ્ઞં વિસય કસાયા, નિદા વિકહા ય પંચમી મણિયા ।

દુષ્ટં પંચ પ્રમાયા, જીવં પાડંતિ સંસારે ॥ ૭૩ ॥

અર્થ—૧ મદ, ૨ વિષય, ૩ કષાય, ૪ નીદ્રા અને પાંચમી વિકૃત્યા કહેલ છે, એ પાંચ પ્રમાદ જીવને સંસારને વિષે પાડે છે. ૭૩.

ભાવાર્થ—પ્રાણીને સંસારમાં પરિભ્રમણ કરાવનાર, ઊંચી ગતિમાં આવ્યા છતાં પાછા અધોગતિમાં પાડી દેનાર આ પાંચ પ્રમાદ છે. માટે પ્રાણીએ હરેક પ્રકારે તેને તજવા તેમાં પ્રથમ પ્રમાદ મદ તે આઠ પ્રકારના છે. ૧ જાતિમદ, ૨ લાભમદ, ૩ કુળમદ, ૪ ઐશ્વર્યમદ, ૫ બળમદ, ૬ રૂપમદ, ૭ તપમદ અને શ્રુતમદ. આ આઠ પ્રકારનું જે પ્રાણી અભિમાન ધરાવે છે તે પ્રાણી આ ભવમાં અથવા પરભવમાં નીચતાને પામે છે. ૧ મારી જાતમ જાતિ છે એમ અભિમાન કરનાર આગામી ભવે નીચ જાતિને પામે છે હુનીકેશીની જેમ. ૨ મને અત્યંત લાભ થાય છે એમ અભિમાન ધરાવનાર લાભની હાનીને પામે છે. સુભૂમયકવર્તિની જેમ. ૩ મારું કુળ ઊંચું છે એમ અભિમાન ધરાવનાર નીચ કુળને પામે છે. મરિચીની જેમ. ૪ મારે ઋદ્ધિ અત્યંત છે—મારી જેવી ઋદ્ધિ બીજા કોઈને નથી એમ ઐશ્વર્યનો મદ કરનાર ઐશ્વર્યની હાનીને પામે છે. અથવા દશાર્જુભદ્ર રાજાનો મદ જેમ ઇંદ્રે પોતાની ઋદ્ધિ દેખાડીને ઉતાર્યો તેમ થાય છે. ૫ મારું બળ અત્યંત છે મારા જેવો બળીઓ કોઈ નથી એમ અભિમાન ધરાવનારને વિશેષ બળવાન મળી આવે છે અને બાણાસુરનો મદ જેમ અનિરૂદ્ધ નામના કૃષ્ણ પુત્રે ઉતાર્યો તેમ ઉતારે છે અને પરભવને વિષે તે હીનબળીપણું પામે છે. શ્રેણીક રાજાએ એક બાણ કરીને સગર્ભાહરણીને હણીને અહંકાર કર્યો કે કેવું

૧૬૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

મારૂં બાણ અસ્ખળીત અને વેગવાળું છે? આમ અહંકાર કરવાથી તરતજ તીવ્ર રસવડે ત્યાં નર્કનું આયુષ્ય બાંધ્યું. પાછળથી અનાથી મુનીનો સમાગમ થયે સમકિત પામ્યા અને શ્રીમન્મહાવીર ભગવંતની અત્યંત ભક્તિ કરી પરંતુ પુર્વે બાંધેલ નિકાચીત બંધ ભોગવ્યાવિના છુટકો ન થયો અને નર્કે ગયા. માટે પ્રાણીએ બળમદ ન કરવો. ૬ મારૂં રૂપ અદ્વિતીય છે, મારી જેવું રૂપ કોઈનું નથી એમ રૂપનું અભિમાન કરનાર પ્રાણી કુરૂપ પણુને પામે છે. સનતકુમાર ચક્રવર્તિને રૂપનો મદ કરવાથી તત્કાળ શરીરમાં સોળ પ્રકારના અસાધ્ય વ્યાધીઓ ઉત્પન્ન થઈ ગયા તેમ. ૭ તપનો મદ કરનાર 'મારી જેટલો તપ કોઈ કરી શકતું નથી' એમ અભિમાન કરે છે તે પરભવે તપ શક્તિની હીનતાને પામે છે અથવા તો આ ભવમાંજ ભોગાવળી કર્મનો તીવ્ર ઉદય થઈ જાય છે તો બળાત્કારે શ્રેણીક રાજના પુત્ર નંદીષેણુ કુમારની જેમ પાછું ગ્રહસ્થપણું ધારણ કરવું પડે છે. ૮ શ્રુતમદ કરનાર હું બહુ ભણ્યો છું એમ જોને તેને કહે છે અને બતાવે છે તે પ્રાણી જ્ઞાનાવરણી કર્મનો બંધ થવાથી પરભવે જ્ઞાન ચુણની હીનતાને પામે છે. શ્રી રથુળીભદ્રમુનીએ પોતે પ્રાપ્ત કરેલ શ્રુતનો સમત્કાર દેખાડવા માટે પોતાની યક્ષા વિગેરે બહેનો વાંદવા આવી ત્યારે સિંહનું રૂપ ધારણ કર્યું તે વાત ગુરૂ મહારાજના જાણવામાં આવવાથી આને શ્રુતનું અજીણ થયું એમ જાણી દશ પૂર્વથી આગળ વાંચના આપવી બંધ કરી. છેવટ શ્રી રાધિકા આગ્રહે ચાર પૂર્વની મૂળની વાંચના આપી પણ અર્થ ન આપ્યો- જ્ઞાનનો મદ કરનાર આ ભવમાં પણ આ પ્રકારે હાનીને પામે છે.

આ આઠ મદની ઉપર લખેલા આઠે દૃષ્ટાંતો શ્રી ગૌતમ કુળક વિગેરે ગ્રંથોમાં છે પરંતુ અહીં વિષયનું લંબાણ બહુ વિશેષે થઈ જવાથી લખ્યા નથી.

એ દૃષ્ટાંતો ઉપરથી પણ વાંચક વર્ગોએ તો એવો ઉપદેશ ગ્રહણ કરવાનો છે કે પૂર્વોક્ત મદ કરનાર હરીકેશી મુની, મરિચી, દશાણુભદ્ર રાજ શ્રેણિકરાજ, સનત કુમારચક્રી, નંદિષેણુ ઋષિ તથા રથુળીભદ્રમુનિ (સુભૂચચક્રવર્તિ શિવાયના સાતે) એઓએ પાછું પોતાનું આત્મસાધન કર્યું અને મદવડે થયેલી હીનતાને નષ્ટ કરી દીધી. હરિકેશી મુનીએ ચંડાળપણું પામ્યા છતાં તીવ્રપણે ચારિત્ર પાળ્યું જેથી નિરંતર દેવતા તેમની શે-

માયા.

૧૬૭

વામાં રહેલા લાગ્યા, અરિચીએ આગળ જતાં તીર્થંકર નામ કર્મ ઉપાર્જન કર્યું અને ચરમ તીર્થંકરની પદવી મેળવી, દશાણ્વલ્લદ્ર રાજાએ તત્કાળ ચારિત્ર ગ્રહણ કરીને પોતાનો મદ ઉતારનાર ધર્મને પગે લગાડ્યો, ઐહિકરાજાએ શ્રી વીરભગવંતની અસંત ભક્તિ કરીને તીર્થંકર નામકર્મ ઉપાર્જન કર્યું, સનતકુમાર ચક્રીએ રોગ ઉત્પન્ન થયા કે તરત શરિરને અનિલ ગુણીને છ ખંડની ઋદ્ધિ તથા દર્ધ ચારિત્ર ગ્રહણ કર્યું અને રોગની ચિકિત્સાની પણ ઇચ્છા ન કરી, નંદિષેણુ ઋષિ ભોગાવળી કમેના ઉદયથી વેશ્યાને ત્યાં આવીને રહ્યા ખરા પરંતુ દરરોજ દશ દશ જાણને પ્રતિબોધી શ્રી વીરભગવંત પાસે મોકલી ચારિત્ર ગ્રહણ કરાવ્યું અને પોતે પણ ભોગાવળી કર્મ પુરું થયું કે એકદમ સર્પ કંચુકવત વેશ્યાને તથા દર્ધ ચારિત્ર ગ્રહણ કરી આત્મ શ્રેય કર્યું અને સ્થુળીલ્લદ્ર મુનિમહારાજાએ પણ પૂર્વના સ્નેહવાળી કોશાવેશ્યાને લાંજ ચતુર્માસકરી ત્રીકરણ શુદ્ધે વ્રતારાધન કર્યું અને ૮૪ ચોવીશી પર્વત નામ રાખ્યું. માટે એવા મહા પુરૂષો તો મદ કરીને પણ પાછું તેનું નિવારણ કરી શક્યા પરંતુ આપણા જેવા અધ્ધ-સત્વી પ્રાણીઓ નિવારણ કરી શકીએ એ તદ્દન અશક્યજ છે માટે કોઈ પણ પ્રકારનો મદ કરવો નહીં. કદાપિ કોઈ વખત કોઈ પ્રકારનું અભિમાન આવી જાય તો તે આખતમાં અધિકતાવાળા પૂર્વે યઈ ગયેલા અથવા વર્તમાને વર્તતા પ્રાણી ઉપર દૃષ્ટિ કરીને મનને પાછું વાળવું, અભિમાન ન કરવું. આ ઉપદેશ અરેખરો આત્મહિતકર છે.

અપૂર્ણ.

માયા.

શ્રી મહાનાથજી ચરિત્ર.

અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૧૫૧ થી.

શ્રી મહાકુંવરીની માગણીને માટે જીજ્ઞા હૂતના આગમનનું કારણ પૂર્વે કહ્યું છે. હવે ત્રીજા પૂર્વ ભવના મિત્ર રૂપી રાજાનો હૂત પણ તેજ વખતે ત્યાં આવ્યો છે તેનું આગમન કારણ આ પ્રમાણે—

કુણાલાનાના દેશમાં સાવધી નામે નગરી છે. ત્યાં ત્રીજા મીલનો જીવ રૂપી નામે રાજા થયો છે. તેની ધારિણી નામે રાણીની આત્મજા સુખાહુ નામે પુત્રી છે. અતિ રૂપવતી છે. સુકમાળ હસ્તપાદ છે. યૌવને કરીને

૧૬૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

તથા લાવણ્યે કરીને ઉત્કૃષ્ટ છે અને સૌભાગ્યવતી છે. તેનો ચાર ચાર માસે મજ્જન જળ કીડાનો ઉત્સવ રાજ કરે છે. એકદા તે ઉત્સવ આવ્યે સતે રાજ્યે શેવક પુરૂષેને બોલાવીને આજ્ઞા કરીકે આવતીકાલે સુઆહુ પુત્રીનો મજ્જનોત્સવ છે. માટે તમે એક સુશોભીત મંડપની રચના કરો અને તે મંડપમાં, રાજ્ય માર્ગે તથા ચહુટા વિગેરેમાં પંચવર્ણના જળ સ્થળના નિષ્પન્ન થયેલા પુષ્પ સમુહ વેરો અને તેની માળાઓ બાંધો. તેમજ રાજ્ય-માર્ગે, ચહુટામાં તથા તે પુષ્પ મંડપમાં પાંચ વર્ણના અક્ષતવડે નગર આજેખો અને તે આજેખનના મધ્યમાં પુષ્પ મંડપની વચ્ચે એક સુશોભીત બાળેઠની રચના કરો-સુકો. શેવક પુરૂષેએ રાજની આજ્ઞા પામીને તરતજ તે પ્રમાણે સમસ્ત તૈયારીઓ કરી.

હવે મજ્જનોત્સવને દિવસે રૂપી રાજ પ્રભાત સમયે એક પ્રધાન હસ્તી ઉપર બેસી, શ્વેત છત્ર ધારણ કરાવી, બંને પાસે ચામ્બર વિજતે ચતુરંગીણી સેના સહીત, અંતેઉરના પરિવાર યુક્ત, સુઆહુ પુત્રીને આગળ કરીને રાજ્યભુવનમાંથી નીકળ્યો. તે નગરના મધ્ય મધ્યમાં થઇને જ્યાં સુખ્ય રાજ્યમાર્ગ છે અને જ્યાં પુષ્પ મંડપની રચના કરેલી છે ત્યાં આવ્યો હસ્તી સ્કંધથી ઉતરીને મંડપમાં સ્થાપન કરેલા રાજ્યયોગ્ય સિંહાસન ઉપર બેઠો. એટલે રાજની સર્વ રાણીઓએ મળીને સુઆહુ પુત્રીને પૂર્વે સ્થાપન કરેલા બાળેઠ ઉપર બેસારી અને સુવર્ણના તથા રૂપાના સુશોભીત કળશવડે તેને સ્નાન કરાવી મજ્જનોત્સવ કર્યો. પછી તેને બહુ મૂલ્ય વસ્ત્રા-ભરણુ પહેરાવી શોભાયમાન કરીને રાજને પગે લાગવા મોકલી.

સુઆહુપુત્રી જ્યાં રૂપીરાજ સિંહાસનારૂઠ થયેલ છે ત્યાં આવી અને પિતાના ચરણ કમળતું વંદન કર્યું. પિતાએ બહુજ પ્રીતીવડે તેને પોતાના બોળામાં બેસારી. પુત્રીનું રૂપ, લાવણ્ય, ચૌવન અને શરીરની શોભા જોઇ રાજ બહુ આશ્ચર્ય પામ્યો પછી અંતેઉરના રક્ષક નાજર વડેને બોલાવીને રાજ્યે પુછ્યું કે તમે મારા આદેશ વડે અનેક ગ્રામ નગર પ્રત્યે જાઓ છો તો તેમાં કોઇ જગ્યાએ કોઈ રાજપુત્રીનો કે દ્રવ્યવાન શ્રેષ્ઠી પુત્રીનો કે બીજી કોઈ ભાગ્યવતી પુત્રીનો આ સુઆહુ કુમરીની જેવો મજ્જનોત્સવ જોયો છે? તેઓ બોલ્યા “હે સ્વામી ! આપના આદેશ વડે એકદા અમે મિથીલા નગરીએ ગયા હતા ત્યાં કુંભરાજની પ્રભાવતી નામે રાણીની અંગળ મક્ષી નામે અલંકૃત રૂપ સૌભાગ્યવંત પુત્રી છે જેનો મ-

નેમિદૂતમ્.

૧૬૯

જનન જળ કીડા મહોત્સવ અમે જોયો હતો તે મહોત્સવની પાસે આ સુ-
ખાહુ પુત્રીનો મજનનોત્સવ લાખમે ભાગે પણ નથી વધારે શું કહીએ તે
મહોત્સવ પાસે આ મહોત્સવ કાંઈ ગણતીમાં જ નથી, ” આ પ્રમાણેના તે-
ના વચનને સાંભળીને પૂર્વ ભવનો સ્નેહ તત્કાળ પ્રાદુર્ભાવ પામ્યો અને મ-
હીકુંવરીની ઉપર સરાગીપણું થયું. તરતજ શિશ્નકાર્યકારી દૂતને તેડાવીને
પૂર્વના બંને રાજાઓની પેઠે રૂપી રાજાએ પણ આજ્ઞા કરી કે “ હે દૂત !
તું શિશ્નપણે મિથીલા નગરીએ જ અને ત્યાંના કુંભ રાજાની પુત્રી મહી-
કુંવરીની મારે અર્થે યાચના કર. ”

દૂત તરતજ સ્વામીની આજ્ઞાને પામીને યોગ્ય પરિવાર સાથે રથમાં
બેસી ત્યાંથી નીકળ્યો અને અનુક્રમે મિથીલા નગરીએ આવ્યો.

ઇતિ તૃતીયદૂતાગમન.

અપૂર્ણ.

શ્રીવિક્રમ કવિ વિરચિતં.

નેમિદૂતમ્.

(સમશ્લોકી ભાષાન્તર યુક્ત.)

(અનુસંધાન અંક ખીજાને પાને ૩૧ થી.)

પૌરૈસ્તસ્યાં રથમુપહૃતં રમ્યમાસ્થાય યાન્તં

દ્રષ્ટું ગ્રામ્યાઃપથિ યુવતયસ્સ્વામુપૈષ્યન્તિ તસ્માત્ ।

શબ્દૈસ્તત્ર સ્થલદુપલજૈરર્થિસાર્થિકૃતશ્રી

સ્તોયોત્સર્ગસ્તનિતમુખરો મા ચ ભૂર્વિક્લવાસ્તાઃ ॥૪૧॥

પૌરોએ અર્પિત રમણિકે જે રથે બેસિ જતા,

જેવા ગ્રામ્યા યુવતિ તમને આવશે માર્ગમાં ત્યાં;

અર્થેમાં સાર્થક ધન કર્યું તેથી પાપાણુ શબ્દ;

વૃષ્ટિ સાથે સ્તનિતવત્ નહીં બોલશે બીર તે છે. ૪૧

૪૧ તે નગરીમાં નગરીના લોકોએ અર્પણ કરેલા રમણિક રથમાં બે-
સીને રસ્તામાં ચાલતા તમને ગામડાની યુવતીઓ જોવાને આવશે. તેથી
યાચકોમાં લક્ષ્મીને સાર્થક કરનારા તમે પાપાણુની સાથે અથડાવાથી થયેલા
શબ્દોથી વૃષ્ટિ સહિત મેઘની ગર્જનાની પેઠે બોલશે નહીં કારણ કે તે સ્ત્રી-
ઓ ખીકણુ છે.

૧૭૦

શ્રીજૈન ધર્મપ્રકાશ.

ત્વામાયાન્તં પથિ યદુવરાઃ કેશવાદ્યા નિશમ્ય
પ્રીતા વન્ધૂસ્તવ પિતૃ મુલાન્ સૌહૃદાન્નન્દયન્તઃ ।
સાકં સૈન્યૈ રથમભિમુખં પ્રેષયિષ્યન્તિ તૂર્ણમ્
મન્દાયન્તે ન ચ્છલુ સુહૃદા મમ્યપેતાર્થ કૃત્યાઃ ॥ ૪૨ ॥

સુંણી કૃશાદિક યદુવરો આવતા માર્ગમાં બ્યાં;
બંધુ પિત્રાદિક સુ-હૃદને આપી આનંદને લ્યાં;
સૈન્યો સાથે તરત રથને સન્મુખે પ્રેરશે બે;
કાર્યો લીધા સુ-હૃદ જનના મંદ થાએ નહીં તે. ૪૨

શ્રુત્વા તીરે તદનુ જલધેરાગતં સોપહારો
માન્યો મન્ત્રી યદિ બલપુરા ચ્છીરણ સ્ત્વામુપેતઃ ।
તત્સાદેયા સ્વશયચિહિતા સત્ક્રિયા તેન વેત્સિ
પ્રત્યાવૃત્તસ્ત્વાયિ કરરુથિ સ્યાદનલપામ્યસૂયઃ ॥ ૪૩ ॥

કાંઠે આવ્યા જલનિધિ તણાં સાંભળી ભેટ સાથી,
બે આવે લ્યાં હલધર તણો માન્ય મંત્રી પુરથી;
લેળો તેની કરી શુભ મને સત્ક્રિયા બે ન માનો,
પાછો વાલ્યો કરુણાદિ તમે ખૂબ ઈર્ષ્યા થવાનો. ૪૩

ગચ્છેર્વેલાતટમનુ તતસ્તોયમુલ્લાસિમત્સ્યં
સ્વચ્છં કાચચ્છવિ જલનિધેસ્તસ્ય પશ્યન્રથસ્થઃ ।

૪૨ માર્ગમાં આવતા તમને સાંભળી કૃષ્ણ વિગેરે ઐષ્ટ યાદવો પ્રસન્ન થઈ પિતા વિગેરે બંધુઓ અને સુ-હૃદોને આનંદ આપી તત્કાળ તમારી સામે સૈન્ય સહિત એક રથ મોકલશે. કારણ કે મિત્રોના પ્રયોજન-કામને અંગીકાર કરનાર પુરુષો મંદ રહેતા નથી.

૪૩ તમને સમુદ્રના તીરે આવેલા સાંભળી બળદેવનો માન્યમંત્રી બે બલદેવના નગરથી ખૂબ ભેટ લહીને તમારી પાસે આવે તો શુદ્ધ -હૃદયે કરેલો તેનો સત્કાર તમારે સ્વીકારવો તમે હાથ ઝાલીને તેને પાછો વાલશો તો તે ઘણી ઈર્ષ્યાવાળો થાય તે તમે જાણો છો.

નેભિદૂતમ્

૧૭૧

યઃ ક્રામીવ ક્ષણમપિ સરિતકામિનીનાં ન શક્તો
મોઘીકર્તુ ચટુલશફરોદ્વર્તનમેક્ષિતાનિ ॥ ૪૪ ॥

જેતાં કાંઠે જલનિધિ તણું પાણિ બેસી રથે તે,
ઊલાસે જ્યાં મકર વલિ જે સ્વચ્છ ને કાચશુંજે;
મીનો ફેરા સ્ફુરિત નયનો જે નદી સુંદરીના,
કામી પેઠે અફલ કરવા શક્ત છે તે જરી ના. ૪૪

તાં વેલાફે વિમલસલિલામાગતાં દ્રક્ષ્યાસિ ત્વં
પૂર્વોદ્દિષ્ટં સરિત મસકદ્વારિભિર્વીચિહસૈઃ ।
યામાલિક્કયોપરમતિ પિવન્યન્મુખં ન ક્ષણાર્થં
જ્ઞાતાસ્વાદો વિપુલજઘનાં કો વિહાતું સમર્થઃ ॥ ૪૫ ॥

વેળા પાસે નિરમળ જળા દેખશે તે નદીને,
જેને આલિંગન બહુ કરી વીચિ હસ્તે ફરીને;
પીને જેનું મુખ ન વિરમે જે સમુદ્ર ક્ષણાર્ધ,
સ્વાદો બાણી વિપુલજઘના છોડવા કો સમર્થ. ૪૫

તસ્મિન્નુચ્ચૈર્દાલિત લહરીસીકરાસારહારી
વારાં રાસે સ્તટજવિકસત્કેતકામોદરમ્યઃ ।
સ્વેદં માર્ગક્રમણજનિતં તે હરિષ્યત્યજસં
શીતો વામુઃ પરિણમાયિતા કાનનોદુમ્બરાણામ્ ॥૪૬॥

૪૪ તે પછી જેમાં મત્સ્ય ઊછડી રહ્યાં છે અને કાચની કાંતિના જે-
વું જે સમુદ્રનું સ્વચ્છ પાણિ છે તેને તમે રથમાં બેસી જોતા જોતા તેના
કાંઠા ઉપર આવતા જોજો જે સમુદ્ર કામી પુરુષની પેઠે નદીરૂપી નારીઓ-
ના ચપળ માછલાના ફરેકવારૂપી નેત્રાને નિષ્ફલ કરવાને ક્ષણવાર પણ સ-
મર્થ નથી.

૪૫ પૂર્વે કહેલી અને નિર્મળ જલવાળી તે નદીને તમે સમુદ્રને કાંઠે
જોશો કે જે નદીને પોતાના તરંગરૂપી હાથવડે કરીને આલિંગન કરી જે-
મુખપાન કરતો સમુદ્ર અર્ધ ક્ષણ પણ વિરામ પામતો નથી. સ્વાદ બાણી-
નારો કયો પુરુષ વિશાળ જઘનવાળી સ્ત્રીને છોડવા સમર્થ થાય ?

૧૭૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

સાં જાગેથી જળ લહરીના બિંદુની વૃષ્ટિ હારી,
કાંઠે કુદ્યા જલનિધિ તણાં કેત કામોદ ધારી;
હડો વાયુ પરિણત કરી જે વનો દુંબરાનો,
હશે નિત્યે શ્રમ તમ તણો માર્ગમાં ચાલવાનો. ૪૬

વંધુસ્નેહ.

સિંહ અને વસંતનો સંબંધ.

આપત્તીના સમયમાં જેઓ પોતાના થાય, આપત્તીમાં ભાગ પડાવે અને આપત્તીને દૂર કરે. તેમને બાંધવ સમજવા. સંપત્તીના સમયમાં તો સ્નેહ બતાવનારા સર્વે હોય છે પરંતુ ઘણા તો વિપત્તીને સમયે દૂર જતા રહે છે જેઓ ખરા બંધુ ભાવને વહન કરનારા હોય છે તેઓજ તે વખતે આપત્તીના ભાગીદાર થઇને તેને દૂર કરવા તન મનથી પ્રયત્ન કરે છે આપત્તી બે પ્રકારે છે. દ્રવ્યથી અને ભાવથી. નિર્ઘ્નાવસ્થા, કષ્ટ પ્રાપ્તિ, રોગતું આગમન, વહાલાનો વિયોગ અને અનિષ્ટનો સંયોગ એ સર્વે દ્રવ્ય આપદ છે. અને ધર્મ રહીત થઇ જવું, દુર્ગતીએ જવું, ઉન્માર્ગ ગમન કરવું એ સર્વે ભાવ આપદ છે. ખરા બંધુ ભાવ વહન કરનાર સહોદર કિંવા મિત્ર હોય છે તે બંને પ્રકારની આપત્તીને દૂર કરે છે. એ પ્રમાણે બંને પ્રકારની આપત્તી દૂર કરવા ઉપર સિંહ અને વસંત નામના શ્રેષ્ઠી પુત્રનીકથા આ પ્રમાણે છે.

મગધ દેશમાં મહાલય નામે ગ્રામને વિષે સિંહ અને વસંત નામના બે સહોદર શ્રેષ્ઠી પુત્ર રહે છે. તેમને પરસ્પર એવી દૃઢ પ્રીતી છે કે એક બીજા વિના રહી શકતા નથી નિરંતર સાથેજ રહે છે. તેઓ અતુકમે વિદ્યાભ્યાસ કરી યૌવનાવસ્થા પ્રાપ્ત થઈ એટલે પરણ્યા. પરંતુ વ્યાપારકરવો, દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરવું, પરદેશ જવું, ક્ષીડાઓ કરવી, ખાલું, પીવું અને વાલકાર પહેરવા તે સર્વે સાથેજ કરે છે તેમ એક સરખી રીતેજ કરે છે.

૪૬ તે ઠંકાણે જાગી રીતે ચૂર્ણ થયેલા તરંગોના બિંદુઓની વૃષ્ટિને હરનારો અને સમુદ્રના કાંઠા ઉપર થયેલા કેતકીના કુલેલા પુષ્પોના સુગંધથી રમણિક તેમજ વનના જાંબરડાના વૃક્ષોને પકવ કરનારો તે શીતળ પાન, તમારા માર્ગમાં ચાલવાથી થયેલા શ્રમને હરી લેશે.

બંધુસ્નેહ.

૧૭૩

એકાદા લઘુ બંધવ વસંતને તેની સ્ત્રી એકાંતમાં કહેવા લાગી કે “તમે તો મુખ્ય દેખાઓ છો કેમકે ઘરમાં શું થાય છે તેની તો આપને ખબર પડતી નથી ” વસંત ચમક્યો કે આ તે શું કહે છે ! સ્ત્રીએ આગળ ચલાવ્યું “ તમારો મહોટો ભાઈ મુખે મીઠો છે પણ દૃઢ છે ધીકો છે. પોતાની સ્ત્રીને કુમકુમ, વસ્ત્ર, ઘરેણાં તથા મેવા મીઠાઈ વિગેરે પ્રચ્છન્ન રીતે લાવી આપે છે વળી દ્રવ્ય પણ છાતું જુદું ગાંઠે કરે છે. ઘણું શું કહે તમે મારું માનશો નહીં તો એનું કૃપા આગળ જાણશો ” આ પ્રમાણે બોલીને તે ચટકી એટલે શુદ્ધ અંતઃકરણવાળો વસંત બોલ્યો “રે પાપિણી ! આવી જુકી જુકી વાત શું કરે છે ? કદાપિ યુગ પલટાય તો પણ મારો ભાઈ એવો હોય નહીં તું બીજાના ઘરની પેઠે અમારું ઘર પણ ધુળ મેળવવા બેસી છે પરંતુ એ વાત હું કદાપિ માનવાનો નથી. વળી મારી ભોજનાદી તો મારે માતા સમાન છે તે કદી પણ ગેરવ્યાજગી કરે તેમ નથી. “ આવી છાતીમાં પ્રહાર થવા તુલ્ય ઉત્તર સાંભળીને તે લઘુ સ્ત્રી મૌનરહી. વળી ફરીને પણ એ પ્રમાણે નેણે પોતાના પતિને બંભેયો પણ તેણે માન્યું નહીં. આ પ્રમાણે વારંવાર કહ્યા કરવાથી એક વખત તેના મનમાં એમ બેસી ગયું કે મારી સ્ત્રી ખરું કહે છે. ” નિરંતર દોરડાના ઘસાવાથી કુપકંઠના પથ્થરમાં ખાડાઓ પડે છે તો માણસના મનમાં દરરોજના ઘસારાથી ખાડા પડે તેમાં શું નવાઈ ! જ્યારે પોતાની વાતે ભર્તારના મન ઉપર કાંઈ પણ અસર કરી છે એમ તેણે જાણ્યું ત્યારે તેણે પોતાની વાત આગળ વધારી હે ભર્તાર ! તમે ભાઈ ઉપર સ્નેહ વાળા છો એટલે તેનો અવગણુ જોઈ શકતા નથી. વળી તમારી ભોજનાદી તો કુડ કપટની કાચળી છે, મને નાની જાણીને ધરના સર્વ કામ મારી પાસે કરાવે છે. મને તે દાસીની જેવી ગણે છે. અને તમને તમારા ભાઈ ચાકર જેવા ગણે છે. અમે તો તમને વળગેલા છીએ એટલે મુંગા મુંગા બંધુ સહન કરીએ છીએ આ પ્રમાણેના વચનો વડે સારી પેઠે અસર કરી. સ્ત્રી શું નથી કરતી? સહેજમાં વહાલામાં વિરોધ કરાવે છે. ગમે તેવો દૃઢ સ્નેહ હોય છે તો તે તોડાવી નાંખે છે. કહ્યું છે કે તાળાના મજબુત બંધનને સ્ત્રી લીંગ વાળી કુચ્છી સહજમાં ફીધા કરી નાંખે છે. તેમજ—

૧૭૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

સુવંશજોપ્યકૃત્યાનિ, કુરુતેપેરિતઃસ્ત્રિયાઃ ।

સ્નેહલં દધિ મધ્નનાતિ, પશ્ય મંથાનકો નહિ ॥ ૧ ॥

“ સારા વંશમાંથી ઉત્પન્ન થએલ પુરૂષ પણ સ્ત્રીએ પ્રેયો સતો અ-
કૃત્યને કરે છે. જુઓ સુવંશોત્પન્ન મંથાનક સ્ત્રીએ પ્રેયો સતો સ્નેહવા-
ળા દધિને પણ મંથન કરે છે કે નહીં? અર્થાત્ કરે છે ”

સ્ત્રીએ વારંવાર પ્રેરેલો લઘુભાઈ એક વખત મોટા ભાઈ પ્રત્યે કહે-
વા લાગ્યો કે મને મહારો ભાગ વેચી આપો. અકસ્માત આવા અપૂર્વ વ-
ચનને સાંભળીને વૃદ્ધ ભાઈ બોલ્યો કે “ હે બધું કોની સાથે ભાગ વહે-
ચવો છે? મારે તારા વિના કોણ છે અને તારે મારા વિના કોણ છે! જે
કાંઈ મેં તારું વિપરિત કર્યું હોય અને તેથી આમ બોલતો હોય તો તે ક-
હી દેખાડ. આ સર્વ લક્ષ્મી તારીજ છે. તું સુખે વિલાસ કર અને તેનો
ઉપભોગ લે તેમજ તારા મનમાં સતોષ રાખ આ પ્રમાણેના ઉત્તરથી તા-
નો ભાઈ લજવાયો અને જવાબ ન દેતાં મૌન રહ્યો. ઘેર આવીને પોતાની
સ્ત્રીને બધી વાત કહી બતાવી. સ્ત્રી બોલી કે “ જે ધુસ્ત્ર હોય તે એમજ
બોલે માટે એવા વચનોથી ભોળવાઈ જવું ન જોઈએ. પણ તમે મારું ક-
હેવું માનતા નથી તેથી એમ જણાય છે કે તમારી મતિ ખશી ગઈ છે.
તમે ભોળા છો એટલે એ હાથમાં આવ્યું શું કામ મુકી દેય? પણ તમા-
રે ચાકર થઈને રહેવું હોય તો ભલે રહો હું તો દાશી પણ કરવાની નથી.
જે તમે ભેગા રહેશો તો હું મારા પિયરમાં જઈને રહીશ,

સ્ત્રીની પ્રેરણાએ વળી ખીજવાર તેણે મોટા ભાઈને ભાગ વહેચી
આપવા કહ્યું. ભાઈએ પુરોક્ત પ્રકારેજ ઉત્તર આપ્યો એટલે તે ફરી લજ્જા
ચમાન થયો. આ પ્રમાણે ઘણીવાર સ્ત્રીના તથા ભાઈના વચનોથી ડો-
લાયમાન સ્થિતિમાં રહ્યો એમ કરતાં કરતાં એકવાર તો સ્ત્રીએ બહુજ
બંભેર્યો એટલે વસંત પોતાના ભાઈ પાસે જઈ અડીને બેઠો કે ‘ આજ
તો ભાગ વહેચી આપશો સારેજ ઉડીશ ’ આ પ્રમાણેના ઉક્ત વચનને
સાંભળીને પોતાના ભાઈનો દોષ ન હોવાથી સ્ત્રી જાતિ ઉપર મોટા ભાઈને
બહુજ ધિક્કાર ઉત્પન્ન થયો, વિચાર્યું કે આ સ્ત્રીએ તો બહુજ બગાડ્યું.
અમારો અપૂર્વ સ્નેહ તોડાવ્યો તેમજ ઘર બધું ખરાબ કર્યું અને ધરની
આગર ગુમાવી. કહ્યું છે કે—

૧ મંથાનકે સ્થાને સારા વાંસમાંથી ઉત્પન્ન થએલ એમ સમજવું.

બંધુસ્નેહ.

૧૭૫

અનૃતં સાહસં માયા, મૂર્ખત્વમતિલોભતા ।

અશૌચં નિર્દયત્વં ચ, સ્ત્રીणां दोषा स्वभावजाः ॥૧॥

“ અસલ, સાહસ, કપટ, મુર્ખતા, અતિ લોભીપણું, અપવિત્રતા અને નિર્દયી પણું એટલા સ્ત્રીઓના સ્વભાવિક દોષ છે. ”

આ પ્રમાણે વિચારીને સમજાવવું છોડી દઈ ધરખાર વિગેરે સર્વે દ્રવ્ય તેને અરધો અરધ વહેંચી આપ્યું એટલે તે પણુ લઈને જુદા થયો. સ્ત્રીનું મન માન્યું થયું. પરંતુ માગ્ય દશાની વહેંચણુ કાંઈ થઈ શકતી નથી એટલે જુદા થયા પછી થોડા વખતમાં નાના ભાઈએ પોતાની તમામ લક્ષ્મી વ્યાપારાદિકમાં ગુમાવી અને ખાલી થયો. આ બાળુ મોટા ભાઈએ લક્ષ્મી વધારી એટલે વળી સ્ત્રીનો પ્રેમોસતો મોટા ભાઈ પાસે ગયો અને ગમે પડ્યો કે, તમે તો વહેંચણુ કરતી વખત જુદી ગાંઠ રાખેલી એટલે હવે ફરીને તમારી લક્ષ્મી બધી વહેંચી આપો. વૃદ્ધ ભાઈએ ફરીને વળી તેને અર્ધ લક્ષ્મી આપી. આ પ્રમાણે વારંવાર પૂર્વ ભવના પાપોદયથી લક્ષ્મી ગુમાવે અને મોટાભાઈ પાસે ન્યથા એટલે વળી તે દ્રવ્ય આપે. એમ બહુ વખત થવાથી તે લાગ્યો માર્યો ભાઈ પાસે લક્ષ્મી લેવા જઈ શક્યો નહી પરંતુ ભાઈની ઉપર ક્રોધે ધમધમ્યો થકો ભટકવા લાગ્યો. લોકો તેની નિંદા કરે અને મોટાભાઈની પ્રશંસા કરે છે. વસંત મોટાભાઈ ઉપર દ્રેષ ધરે અને સિંહ તો તેની ઉપર સ્નેહ ધરે, મીષ વચને બોલાવે, વગર માગ્યે દ્રવ્યાદિક આપે એમ ખરા બંધુભાવને વહન કરે પરંતુ તેની અસર ખીલકુલ નાનાભાઈ ઉપર થાય નહીં. એકદા વસંત તદ્દન નિર્ધન અવસ્થાનો અનુભવ કરતો, બહારગામ ભટકતો, મલીન વસ્ત્ર ધારણુ કરતો અને લુપ્તે ટળવળતો પોતાના ગામમાં આવ્યો અને મોટા ભાઈને મારી નાખવા છરી લઈને તેના ઉપર દોડ્યો. મોટા ભાઈએ ઘાત બચાવી લીધી પરંતુ સૂઝ હોવાથી વિચારવા લાગ્યો કે “ ધિકાર છે આ સંસારને કે દ્રવ્યના લોભવડે સગોભાઈ પણુ આવું અકાર્ય કરવા તત્પર થાય છે.” આ પ્રમાણે વિચારી વૈરાગ્ય પામ્યો સતો ગામ મુકીને બહાર નીકળ્યો. ત્યાં પાંચ સમિતે સમતા, મહા સમતાના ધણી, જીતેન્દ્રીય, આત્મ સાધનમાં તત્પર અને સંસાર તાપતું નિવારણુ કરવાને પુષ્કરાવર્ત મેધ સમાન મુનિ મહારાજને દીઠા. વંદન નમસ્કાર કરી સમિતે બેઠો. ગુરુ મહારાજને ધર્મોપદેશ દીધો એટલે તેણે પૂણું વૈરાગ્ય પામી સંસારને તજી દઈ તત્કાળ ચારિત્ર ગ્રહણુ કર્યું. નિરતિચાર ચા-

૧૭૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

નિત્ર પાળી સૌધર્મ દેવલોકે દેવપણે ઉપન્યો.

લઘુ ભાઈએ પણ દુઃખ ગર્ભાતે વૈરાગ્યથી તાપસી દીક્ષા ગ્રહણ કરી કાળ કરીને જ્યોતિષે દેવતા થયો. પછી ઘણો સંસારમાં રઝળ્યો અનુક્રમે અચળ નગરીની બહાર બહુશાળ નામે જિવાનમાં સ્થામ વર્ણુવાળો વિકરાળ સર્પ થયો.

વૃદ્ધ ભાઈનો જીવ દેવલોકમાંથી ચલી ગજપુર નગરને વિષે સુરેન્દ્ર રાજાનો વસુધર નામે પુત્ર થયો. તે મહા ગુણવંત, સારી મતિવાળો, ન્યાયવાન અને સર્વ લોકને પ્રિય થયો. યૌવનાવસ્થા પામ્યો. એકદા કોઈ મુનિરાજને દેખીને ઇંછાપોહ કરતાં જાતિ સ્મરણ ઉત્પન્ન થયું. પૂર્વભવ દીકો. સંસારની અસારતા જાણીને વૈરાગ્ય પામ્યો અને શ્રી ગુણધર નામે કેવળી ભગવાન પાસે દિક્ષા લીધી. કેવળીને લઘુભાઈનો આગલો સંબંધ પુછ્યો એટલે તેમણે સર્પના ભવ પર્યંત કહી સંભળાવ્યો. એ પ્રમાણેના કર્મ વિપાકને સાંભળીને સંસારથી બહુજ બહીસપણું થયું. અનુક્રમે વસુધર મુનિ ચૈાદ પૂર્વ બણ્યા. આકરા તપ તપતાં અને સયમમાં તત્પર રહેતાં અવધિ જ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું. અને શુભ અધ્યવસાયે વર્તતા મન પર્યવ જ્ઞાન થયું. એટલે આચાર્યે યોગ્ય જાણીને આચાર્ય પદ આપ્યું. વસુધર આચાર્ય વિહાર કરતા કરતા અનુક્રમે સર્પને પ્રતિજોધવા માટે બહુશાળ વનમાં સમોસર્યા. સર્પને ધર્મ સંભળાવ્યો એટલે તે વૈરાગ્ય પામ્યો અને પૂર્વભવ સંભળાવવાથી તેને જાતિ સ્મરણ જ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું. તત્કાળ અનશન ગ્રહણ કર્યું. પાંચ દિવસ અનશન પાળી, સમાધિએ કાળ કરી વસંતનો જીવ સર્પ સૌધર્મ દેવલોકે દેવતા થયો. અનુક્રમે સિદ્ધિ પદ વરશે.

આ પ્રમાણે ખરા બંધુ ભાવને વહન કરનારા સિંહના જીવે દ્રવ્ય આપત્તિ અને ભાવ આપત્તિ અને દૂર કરી પ્રાંતે પોતાના ભાઈને સુખી કર્યો. ખરો બંધુ ભાવ તે આ સમજવો બાકી સ્વાર્થનો બંધુ ભાવ કાંઈપણ કામનો નથી. માટે તેમાં મોહ પામીને સંસારના સંબંધને ખરા ન ગણતાં સિંહની જેમ સંસાર ત્યાગ કરી આત્મહિત કરવું વળી વસંતની પેઠે સ્ત્રીને વશ થઈ જઈને તેના કહેવા પ્રમાણે વર્તી દૃઢ સ્નેહને ત્રોડી નાંખવાથી પ્રાંતે તેની જેમ દુઃખી થવું પડે છે માટે નિરંતર સ્ત્રીના વચનોને હૃદયમાં ધારણ ન કરવા, પુખ્ત વિચાર કરી કૃત્યા કૃત્યનો નિર્ણય કરી જે કરવું ઘટે તે કરવું જેથી પાછળ પસ્તાવું ન પડે.

અક્ષવિસ્તરેણ.

આજ મુઝી આવી સજામાળા બીલકુલ ન હોવાથી તે ખોડ
આ બુકે પુરી પાડી છે. વધારે પ્રશંસાની જરૂર નથી. કિંમત
ત્રણ રૂપીઆ સામટી નકલ મંગાવનારને કમીશન મળી શકશે.
ખરીદ કરનારનું દીલ પસંદ થાય તેમ છે.

મુનીરાજ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર માહારાજના ફોટોગ્રાફ.

ખરીદ કરવા ઇચ્છનારને માટે નીચે પ્રમાણે ભાવ રાખેલા છે.

૧ કેબીનેટ સાઇઝના ફોટોગ્રાફ	૦-૧૦-૦
૨ ફુલ સાઇઝના ફોટોગ્રાફ.	૧-૦-૦

પરદેશવાળાને પોસ્ટ ખર્ચ બુકું ભેરશે.

બહારગામ રહેનારને દર્શનનો અમૂલ્ય લાભ આપનાર
અને સમિપે રહેનારની પણ પ્રાતઃકાળમાં દર્શન કરવાની ઇચ્છા-
ને સંપૂર્ણ કરનાર અનેક ગુણગણ સંપન્ન શાંત મુર્તિવંત મુનીમ-
હારાજનાઓ ફોટોગ્રાફ ભક્તજનોને અવશ્ય ખરીદ કરવા યોગ્ય
છે. ફોટોગ્રાફર બહુ પ્રવીણ હોવાથી મુગ્ધતા પ્રસિદ્ધ ફોટોગ્રા-
ફરની પદ્ધતિમાં મુકીએ એવું કામ કરેલું છે. વિશેષ પ્રશંસાની
આવશ્યકતા નથી કારણકે એ મહાન પુરુષ દર્શન ઇહ લોક પર-
લોકમાં અવશ્ય કલ્યાણને નિષ્પન્ન કરનારા છે.

આ ફોટોગ્રાફ શ્રી પાલીતાણામાં પણ ઝવેરી વીક્રમ વેલા-
ભાઈની પાસેથી ઉપરના ભાવ પ્રમાણેજ મળી શકશે.

પુસ્તકોનો પહોંચ.

પંચપદાતુ પુર્વી શાસ્ત્રી તથા ગુજરાતી-શ્રી અમદાવાદ નિવા-
સી શા. બાલાભાઈ છગનલાલ તરફથી અને જાતની મળીને બુ-
ક ૩ તથા કચરાભાઈ ગોપાળદાસ તરફથી ગુજરાતી બુક ૨ ભેદ
દાખલ મળી છે તે સ્વીકારીએ છીએ. બુક સારી છપાણી છે.
કુદકમતિને વિશેષ ઉપયોગી છે. કીંમત એકઆનો છે. પોસ્ટેજ
અરથો આનો.

મનુષ્ય ભવના દશ દર્શન-શા. કચરાભાઈ ગોપાળદાસ ત-
રફથી એક બુક ભેદ મળી છે. મનુષ્યભવની દુર્લભતા બતાવવા-

મે ઉપયોગી છે. કિમત એક આનો. પોસ્ટેજ અરધો આનો.

લિંગ બોધ વ્યાકરણ, જ્ઞાનોદય ભાગ ૧ લો તથા ભાગ ૨ જે અને કુસંગ વિષ્ણુ—કુલ ચાર જુકો શ્રી મુરારાખાદ નિવાસી દિગંબરી શ્રાવક પત્રાલાલ તરફથી ભેટ દાખલ મળી છે તે સ્વીકારીએ છીએ પ્રથમની જુક વ્યાકરણના અભ્યાસીને ઉપયોગી છે બીજી ત્રણ જુકો પણ હિત શિક્ષાને માટે સારી છે શાસ્ત્રી લીપીથી શીલા છાપમાં છાપેલી છે.

એજન્ટોનાં વૃદ્ધિ.

૧ શ્રી વલસાડ

શાં પુનમચંદ કેશુરજી

૨ શ્રી દસાડા

શાં મોહનલાલ લીકમજી

૩ શ્રી માંડવી કચ્છ

શાં પીતામરદાસ શાંતિદાસ.

પ્રથમના તથા આ એજન્ટોને લવાજમ ભરવાથી અમને પોહોચશે. એજન્ટને લવાજમ ભરનારે એક પત્ર લખીને અમને તરત ખબર આપવી જેથી તેજ માસમાં તેની પોહોચ આપવાને બાની શકે

લવાજમની પહોંચ.

૧—૩ શાં ગુલાબચંદ હરીચંદ
૩—૫ શાં ભુરાભાઈ વેણીચંદ
૧—૩ શેઠ શામળદાસ નથુભાઈ
૨—૬ ધર માણેકચંદભાઈ કાનજી
૧—૩ શાં ધેલાભાઈ દેવચંદ
૧—૩ શાં જેઠાભાઈ ગંગાદાસ
૧—૩ શાં કપુરચંદ લાલભાઈ
૧—૩ શાં શામજી કપુરાજી
૧—૩ શાં હંસરાજ શામજી
૧—૪ શાં ખુશાલ નાથજી
૨—૬ મેતા ચત્રમજી બેચર
૧—૩ શાં નાથા લખમીચંદ

૩—૨ શાં હેમચંદ ભીમચંદ
૨—૭ વક્રાલ આતમચંદ જેઠા
૧—૩ શેઠ રતનજી વિરજી
૧—૩ શાં ભીમજી હરખજી
૧—૩ શાં ચત્રમજી મલા
૧—૩ શાં પ્રેમચંદ વીંડલ
૧—૩ શાં નરોત્તમ ગોકળ
૧—૩ શાં નરોત્તમ ત્રીકળ
૫—૧૫ શાં પ્રાણલાલ પ્રભુદાસ
૧—૪ શાં રાઈચંદ કસલચંદ
૭—૨ શાં જેઠાલાલ પ્રભુદાસ
૨—૬ શાં નેમચંદ બેચરદાસ

અમારા કારકુન કેશવજીને આપેલા લવાજમની પહોંચ આવતા અંકમાં આપવામાં આવશે.

બાકી રહેલ લવાજમ તાકીદે મોકલાવશે.